

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler in Viena, Praga, Budapeșta etc. etc.

Corespondențele sânt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiin, în 29 Ianuarie.

Ministeriul Tisza iarăși a ajuns în poziție a fi spriginit în cameră de o majoritate de 14 și 10 voturi. Legea de împrumut s'a primit de basă pentru desbaterea specială numai cu 14 voturi, precând respunsul ministrului president Tisza la interpelațiunea contelui Apony în cauza statutului de organizațiune din Bosnia și Ertegovina s'a luat la cunoștință numai cu o majoritate de 10 voturi. Acest răspuns, afară de aceste, a mai dat ansă la numeroase duplici și replici între Tisza și Apony și a provocat în cameră un scandal, care de altcum nu mai este un lucru rar în camera Ungariei.

Combi-națiunile despre noul ministeriu din Viena devin tot mai complicate și sânt și astăzi fără vre'un rezultat practic. Se vorbește că Taaffe ar fi desperat în formarea ministeriului și și ar fi dat dimisia. Diarele oficiale însă desmîțesc aceasta scire, constatază însă marile dificultăți, ce le întimpină. Până acum singur numai contele Coronini ar fi promis în mod pozitiv primirea unui portfoiu.

Atitudinea rezolută a României în cauza cestiunei de hotar la Arab-Tabia, este apretuită în termeni foarte măgulitori de întreaga presă austriacă. „Deutsche Zeitung”, organul partidei constituționale din Austria, se exprimă în următorul chip: „ne bucurăm de firmitatea, care o desvoaltă cabinetul din Bucuresci și sperăm, că nu'i va lipsi spriginul puterilor europene. Prin poziția sa geografică, prin naționalitatea sa, prin gradul de cultură la care deja de acum a ajuns, România este unul, dintre acele state ale peninsulei balcanice care are cel mai frumos viitor și merită, ca puterile, cari i-a impus jertfa cedării unei bucate din Besarabia, să-i scutească drepturile sale față de Ruși și de Bulgari.” Același diar se exprimă la un loc în următorul chip: „România apără termopilele

dreptului european și are toată îndreptățirea la simpatiile și sprijinul continentului.

„Polit. Coresp.” din Viena scrie următoarele despre ciognirea între Rusia și România cu ocazia regulării granițelor Dobrogei:

„România, conform tractatului din Berlin, ceru o parte din fortăreața Silistrei. Această cerere și fu recunoscută ca dreaptă din partea comisiei europene, afară de Rusia, care nu voia să scie nimic despre împărțirea numitei fortărețe. Sătul de străgăniurile drepturilor recunoscute României prin tractatul de Berlin, guvernul României dete comandai militare din Dobrogea ordin, să între în numita parte a fortului, care poartă numirea „Arab-Tabia”, lagărul arabilor.

Această mișcare fû împedecată din partea Rusiei cu mână armată. Comandantul român se retrase cerend nouă instrucții. Aceste se și deteră în curend cu energie, ordonand comandantului a lua puteri îndoite și a forța ocuparea locului. Aceasta, după cum se dice, a avut efect, căci comandantul rus se retrase din Arab-Tabia, unde intrară trupe românesci.”

Memorandul, ce l'a îndreptat guvernul român în această cauză către puteri, îl aducem în tot cuprinsul seu la alt loc.

Grévy a primit în palatul presidenției în audiență solemnă pe reprezentanții staturilor străine pe lângă curtea francesă, fără mari ceremonii. Toți reprezentanții, afară de cel englez și chinezesc, s'au prezentat numai în frac. Mulțimea a salutat pre reprezentanții cu strigări: „vive la republique.” Presidentul și-a exprimat bucuria că la această primire a reprezentanților esteri poate constata cele mai bune relații ale Franciei cu străinătatea; el poate asigura, că guvernul republicei va face tot ce este posibil a consolida aceste. El roagă pre reprezentanții străinătății a duce guvernelor respective mulțămirea pentru zelul prevenitor, cu care a regu-

lat ele poziția lor față cu guvernul republicei franceze. Grévy încheiă vorbirea sa, asigurand pe membrii corului diplomatic despre simțemtele sale de stimă.

Un telegram sosit astăzi ne aduce scirea, că tractatul ruso-turc este încheiat. Nu dăm acestei sciri nici o importanță, de oare ce lucrările în Bulgaria și Rumelia devin tot mai posomorite. În Filipopole s'a ținut o adunare secretă, în care s'au denumit trei delegați, cari să se presente adunării notabililor din Tirnova ca reprezentanți ai Rumeliei resăritene și să ceară acolo împreunarea ambelor provincie. Guvernului în spe a provinciei, Rustem-pașa, se trimis epistole de amenințare în cari i se spune că dacă și iubesc viața să nu vină la Filipopole. Comisiunei europene se pun în cale tot felul de pedeci. Principele Battenberg a refușat definitiv a primi candidatura pentru tronul Bulgariei. Din aceasta împrejurare mai multe puteri și a luat ansă a încunosciița pe guvernul rusesc, că o eventuală alegere a lui Petrovics sau a lui Dondukoff Korsakoff sau a lui Ignatieff n'ar întruni la nici un cas consimțemntul Europei.

O scire dureroasă ne vine din Anglita. Colonelul Home, acel distins oficer, care a reprezentat cu atâta demnitate și energie pe Anglita în comisiunea de delimitare a Bulgariei, a încetat din viață. Lovit de tifus de când se află încă la Constantinopole, el plecă la Londra când se iviră primele simptome ale boalei; zelul ce punea în îndeplinirea sarcinei sale l'făcu nu numai se lupte cu ostenelele călătoriei, dar i dete și puterea să se oprească vro câte-va zile în Bucuresci, spre a face o mai deaproape cunosciița cu țara către care simțise o vie simpatie; se oprî apoi și câte-va zile la Paris, pledand cu convingere și cu ardoare, pe lângă reprezentantul Anglita și pe lângă guvernul frances, cauza pe care o îmbrățișase. Această cauză era a României.

În adevăr, mai cu osebite colonelului Home România datoresce că delimitarea fruntărilor Dobrogei se facu într'un mod echitabil și astfel cum cer interesele țerei și rolul impus statului român de interesele europene, pe care el le apără în Orient.

Colonelul Home a luptat cu energie, în comisiunea de delimitare, în contra tuturor pretensiunilor delegatului Rusiei, și până în cele din urmă, a reușit a ralia la opiniunea sea pe toți ceilalți delegați, afară de al Rusiei, care a formulat o opiniune deosebită.

Perderea colonelului Home este dar dureros simțită de toți Românii, care se grăbesc a depune pe mormântul seu, așa de curend deschis, omagiile lor unite cu espresiunea adâncii lor recunosciițe.

Memorandul României

în privința regulării graniței între Bulgaria și Dobrogea.

Silistria 5 Noembrie 1878.

Subscriși, delegați de Domnitoriul României la comisiunea europeană pentru limitarea Bulgariei au onoarea, a subșterne apreturii comisiunei următoarele considerațiuni: prin hotărîrea, ca o parte din teritoriul de pe malul drept al Dunării să se adaugă României, congresul din Berlin de sigur a intenționat, că această împărțire va urma sub împregiurări favorabile atât pentru România cât și pentru acest teritoriu. Una dintre îngrigirile de căpetenie ale congresului a fost atunci firesce aceea, a asigura între România și provincia de pe malul drept o legătură statornică și lesnicioasă.

Necesitățile administrative, împregiurările economice de ori și ce natură pretind din acelaș motiv, ca să se îngrijască pentru aceste trebuințe imperative. Totuși însă s'a ivit o greutate. Este adecă în deobște cunoscut, cumcă cursul Dunării a pri-

FOIȚA.

„Reuniunii române de cântări în Sibiu”

după prima ei reprezentațiune la 28 Ianuarie (9 Februarie) 1879.

Chor de dulce armoniă
Să trăesci, să înflorești,
Flacăările risipite
Într'un foc să le'ntrunesci;
Într'un foc voios și mare,
Ca un soare minunat,
Care lumea n'veselesce
Dup'un nuor îndelungat.

Paserea în sbor s'oprește,
Riul curmă mersul seu,
Peptul omenesc trăsare,
Când resună glasul teu.
Căci soliă ai din ceruri
Dela Dumneșeu cel sânt:
Mulțămire, fericire
Să aduci p' acest pământ.

Sboară, dragă armoniă,
Preste munți, preste câmpii,
Cei ce dorm se se descepte,
Cei morți iar să fie vii.
Noaptea fă ca se dispară,
Ghețele să le topesci;
Armonia să n'trunească
Inimele românesci!

Z. Boiu.

Musică.

Primul concert al reuniunii române de cântări din Sibiu.

Nu mai încape nici o îndoială, că publicul român de aici a făcut prin înființarea reuniunii române de cântări încă un însemnat progres. Arta muziceii este acel factor însemnat care contribuie cu deosebire la cultivarea și nobilitarea inimei omenesci.

Aceptările noastre, cu care am intrat asară în sala concertului, puteau fi numai tare modeste, căci societatea numai de puține săptămâni a văduț lumina zilei. Programul concertului consta din șapte numeri. Înce-

putul l'a făcut corul reuniunii cu două piese: „Rugăciunea Românului” de Humpel și „În crîng” de Felix Mendelssohn-Bartholdy. Întonarea a fost corectă. „Rugăciunea Românului” este o compoziție de puțină valoare musicală, pre când corul lui Mendelssohn-Bartholdy este unul din cele mai dragălaşe opuri ale renumitului compozist. Dacă în esecutarea acestui cor umbra și lumina n'a fost distribuite de o potrivă și nuansele prea puțin marcate, este un lucru foarte escusabil. Al doilea număr al programei, „Nocturno” pentru piano de T. Döhler a fost esecutat de d-șoara Maria Bologa cu precisiune și precepere, dovedind o bună scoală a tinerei pianiste. „Dorul de călătorie”, poesia frumoasă a lui Vasile Alecsandri pusă în muzică de A. Cohen, a fost cântată solo de d-șoara Elena Adamovici; cântăreața și a dat toată silința a corespunde pretensiunilor juste. Publicul, ce umplea sala de concert, a primit cu deosebită plăcere al patrulea punct al programei, două piese naționale: „Reîntoarcerea victorioasă” de

H. Bianchi, o producțiune a timpului modern și „Hora Severinului” de L. Wiest, ambele esecutate de cor. Ritmul vesel și melodia „Horei”, bogată în arabesce, le-au adus foarte bine la valoare. Aplausele publicului mulțămitoriu așa a fost de însuflețite și îndelungate, încât ambele piese au trebuit să se repeteze. A vedé în programul primului concert a tinerei reuniuni figurand o parte din „Fidelio”, mărturisim sincer, n'am fi așteptat. „Fidelio”, acest scump juvaer cu care a fericit Beethoven lumea musicală este una dintre cele mai grele piese, ce există. Dar după primele tacte a le terzetului, esecutat de d-șoara Elena bar. de Popu, doamna Ana Moga și domnul Petru Ciora, ne am convins, că reuniunea dispune deja despre puteri musicale, cari o îndreptățesc a pune în programul seu de concert și pe „Fidelio”; terzetul a reușit pe deplin. Nici fantasia de Alard, cântată solo pe violină de dl Roșca jun. nu se poate numera între piesele ușoare, căci ori ce concertist va afla-o vrednică a figura în programul

cinuit mocirle pe malul stâng, cari pe teritoriul, ce are să se adaugă României, într-o întindere considerabilă în sus fac comunicația aproape cu neputință. Aceea din vremile cele mai vechi încă era pe malul stâng numai pe înălțimea dela Călărași iar pe malul drept pe înălțimea dela Silistria. Înainte de ficsarea punctului de mănecare a liniei mărginașe a fost foarte de lipsă, a se încredința că aceasta nu se află în zona coborîrii, unde comunicația e imposibilă. În cazul contrar România n'ar fi avut o altă comunicație cu noua ei provincie, decât prin un ocol lung în giurul mocirlelor de pe malul stâng. Scopul acesta s'ar fi putut ajunge și fără un studiu special al terenului. Congresul însă și a propus, a deslega în terminul cel mărginit cestiuni de interese mult prea înalte, decât să jertfească timpul sau unui studiu detaliat, care de altmintearea s'ar fi putut face numai la fața locului. În faptă el s'a restrins pe lângă a da o îndrumare generală, încredințând comisiunii europene grigă, de a face stadiul de lipsă la fața locului.

Deși tratatul de Berlin nu ficsază punctul de mănecare a liniei mărginașe, totuși protocoalele conțin îndegetări prețioase, cari sînt suficiente spre a ilustra spiritul tratatului. Cu deosebire protocolul Nr. 15 constată, că plenipotențiarul au recunoscut unanim lipsa, de a se întemeia comunicația. Acelaș protocol mai arată, că comunicația are să se caute în acea zonă, unde ea a existat totdeauna și mai înainte, împregiurul Silistriei; în sfîrșit el însărcinează comisiunea cu îngrijirea, a afla împregiurul Silistriei un punct potrivit pentru clădirea unui pod, care la toată întemplantarea ar trebui să zacă în marginele graniței.

Guvernul român pîtruns atît de interesele lui proprie cât și de îndatoririle, cari i le-a impus tratatul de Berlin față cu noua provincie, a dispus să se studieze cestiunea comunicației a amînduror maluri. Acest studiu a dus la concluzie, că cu malul drept se poate esopera numai o singură comunicație și adecă după cum a constat în congres baronul Haymerle, pe la un singur punct împregiurul Silistriei, care ar fi potrivit pentru clădirea unui pod.

Singura comunicație naturală dela Călărași, capitala districtului, este canalul format de Dunăre, care dela Silistria în jos și în apropierea nemijlocită a ei se trage spre interiorul României. Încă din vremile cele mai vechi între ambele state mărginașe nu există altă comunicație într-o estindere cam de 130 chilomstriei.

În faptă malul stâng în această considerabilă estindere nu ne prezentă altceva, decât un teren mocirlos în lățime de vr'o 12 kilometre, pe care crescînd apa absolut nu poți umbla și scăldînd apa poți umbla numai cu mare greutate. Comunicația peste mocirlele imensei insule Balta între România și teritoriul, ce are să i se împărtaşcă din apropierea Silistriei, de sigur n'a putut fi considerată de plenipotențiarul puterilor europene ca aceea, carea fî luată în privire ca una, ce poartă în sine caracterul unei comunicații sigure, statornice și lesnicioase.

Protocolul Nr. 15 e în această privință destul de clar. Pentru care alt scop ar fi precizat el lipsa, ca linia de graniță să fie în apropierea Silistriei, dacă nu cu aceea intențiune evidentă, de a reflecta la comunicația esoperată prin canalul Borcea din fața Silistriei?

Congresul a avut deci în privire această comunicație prin canalul Borcea ca singur naturală și tradițională. Dacă însă lucrul stă așa, apoi sigura posesie și inlesnita întrebuintare a acestei comunicații cer imperativ posesia nu numai a canalului pomenit însuși, dar și a malului aceluia, în a cărui față el începe, precum și a insulelor, cari se află la incursul lui.

De aci urmează, că linia de graniță trebuie să se tragă din sus de scurgerea canalului Borcea, luându-se în considerare acea lipsă de rangul prim, precum pretinde aceasta și spiritul tratatului de Berlin, exprimat clar în protocoale. Dacă acum ne apropiem de cestiunea așternută congresului în numele comisiunii de principele Hohenlohe și rezervată studiului comisiunii europene, adecă cestiunea privitoare la localitatea, unde s'ar pute clădi un pod, atunci sîntem siliți a spune, că pentru această clădire există numai un singur punct potrivit; acest punct, din sus de scurgerea canalului Borcea, e acel loc, care pe malul stâng se numește *Chicin*. Malul drept din fața Chicinului e spre ost de Silistria și împregiurul ei; Chicinul împlinesce așa dară condițiunile de rigoare cerute de tratat. Recunoașterile terenului duc cu necesitate la conclusia, că fie-care alt punct coboritoriu, dacă ar fi ales, ar impune României jertfe imense, cari ar apăsă-o greu cu deosebire nemijlocit după acele sarcini, ce ea și le-a impus sub împregiurări, cari de Europa au fost prețuite de ajuns. În faptă ar trebui în loc de un pod, să se clădească două și afară de acea un dâmb în lungime de 8—10 kilometri cu soliditatea de lipsă, spre a rezista cursului celui mai vehement al riului. Noi credem, că cugetul marilor puteri n'a fost acesta; intențiunea lor n'a putut fi aceea de a crea României o situație așa grea.

Noi avem nădejdea, că comisiunea prin studiul terenului se va convinge însăși despre adevărul acestor aserțiuni, și va recunoasce, că punctul Chicin sau mai bine malul din fața Chicinului va trebui să se tragă în linia de graniță; ne permitem a îndrepta atențiunea binevoitoare a comisiunii spre ultima considerare, locul pentru clădirea unui pod fiind designat, mai rămâne numai, a statorî pe malul drept, ce estindere să aibă acea fașie de teritoriu, carea este de lipsă pentru scutirea acestui punct, precum aceasta este indisputabil a se admite pentru fie-care drum în apropierea nemijlocită a graniței.

Ne oprim la aceste modeste observări, convinși, că comisiunea urmărind trața liniei drepte între acel punct, pe care'l va statorî ea, și între punctul în sudul Mangaliei, dacă este de lipsă, ne va permite, a'i face după trebuință cunoscută considerările acele, cari după părerea subsemnaților sînt de a se subșterne apărîrii comisiunii.

M. I. Ferechides, G. Slănicean, A. Arion, St. Falcoiano.

Ciuna orientală.

Continuăm în numărul acesta, a nota la locul dintăiu al rubricii acesteia măsurile, ce guvernul unguresc și organele sale au aflat de bine a lua. Astfel instituției de carantena din Timiș (lângă Brașov) i-s'au asigurat banii de lipsă pentru procurarea mijloacelor de desinfecțiune; iar comitetului suprem al comitatului i s'au încuviințat speșele pentru întemeierea unui spital.

Cătră toate oficiile de vamă reg. ung. s'a îndreptat un circulariu, prin care opririle de importul mai multor obiecte, ce în decursul anului 1878 s'au fost suspendat, se pun iară în vigoare. Totdeodată oprirea importului s'au estins și asupra următoarelor obiecte: Pânză necurată și schimburi de pat, haine întrebuintate, trențe, rîmășite de hîrtie și materii, blănărie, măruri de jocari, pei brute, pei de capră și de oaie de jumătate argheșite, beșici și mațe în stare proaspetă sau uscate, mațe sărate, peri, peri de porc, pene, icre, pesci uscați, afumați și sărați, și balsam de sarepta. Lâna trebuie desinfiată înainte de importare; la lâna spălată este a se desinfița numai embalagiul.

Comiții supremi ai comitatelor Unedoara, Sibiu, Făgăraș, Brașov și Trei-Scaune, comisarul reg. al comitatului Severin și comandantul de gendarmerie vice-colon. Török s'au avisat pe cale telegrafică, că ho-

tăririle conferenței vieneze au să intră în vigoare în 10 Februarie a. c.

În 4 Februarie comiții supremi ai comitatelor pomenite au primit însărcinarea, a se îngriji de timpuriu de personalul medical, ce are a se dispune la hotarele transilvane; a se pune în conțelegere cu respectivul în privința honorarului și a dietelor, a raporta despre aceste și a se îngriji de ubicațiunea locuinței lor la graniță.

Într-o conferență de delegați ai guvernului român și unguresc s'au hotărît următoarele:

Opririle de import hotărîte în conferența vieneză vor intra cât mai curînd în vigoare în amîndouă statele. Lâna este necondiționat exclusă de la comerț pentru durata epidemiei. Cu privire la turmele de oi ce din Transilvania în tot anul se mîna la Basarabia spre iernare și se întorc iară primăvara, s'a hotărît, că în această privință o oprire deocamdată n'ar fi de lipsă; la cas însă, când s'ar dovedi aceea de trebuință, își rezervează amîndouă guvernele oprirea și dreptul de dispoziție cu susținerea normelor veterinare și polițiene existente. Carantena și închiderea graniței de loc se vor pregăti din partea amînduror staturi până într'atîta, ca aceste măsuri să poată fi puse în lucrare numai decît la cas de lipsă.

Călătorilor, cari prin România vin din Rusia, li se permite intrarea la stațiunile graniței unguresci numai atunci, când prezentă un certificat al oficiilor românesci, ce dovedesce, că ei la granița rusească-românească s'au supus măsurilor de precauțiune prescrise. Comunicația între România și Ungaria deocamdată rămîne neimpedată, dar călătorii nerusesci, cari vin din România, au de a dovedi la stațiunile graniței unguresci cu certitate ale oficiilor românesci, că localitatea de unde vin nu este cuprinsă de ciună.

Ungaria este îndreptățită, a trimite comisari în România, cari să se poată convinge despre esecutarea măsurilor hotărîte. România are acelaș drept. Dacă cum-va ciuna ar isbucni în România, sau dacă comisarii unguresci trimiși în România află, că acolo nu se esecută măsurile hotărîte în înțelesul convențiunii, atunci guvernul unguresc să fie îndreptățit, a lua față cu principatul român toate măsurile, ce aceluia se par de lipsă.

Cronica despre starea ciunei înregistrează de astă dată următoarea scire oficială dtto Astrachan, 8 Februarie: În Nicolaiewsk (600 verti dela Astrachan, adecă în Siberia de ost) s'a ivit un cas indoeinic. În Siln tren și în hotarele regiunii de ca-

seu. Arpeggiile, cadențele, trilerile și acordele, prin care se variază în această fantazie melodiile operei „Traviata“ pretind o mare desteritate și o trăsura de arc completă. Programul, compus cu gust și pricepere, s'a încheiat cu trei coruri și o arie „Preciosa“ de C. M. Weber. Corurile au fost foarte bine studiate și esecutate cu precisiune; încât-va s'a băgat de samă, că basurile dominează și tenorii sînt prea puțin puternici. Mai pre sus de ori ce îndoială este, că coroana concertului o merită aria din „Preciosa“, sopran-solo, cântat de dsoara Elena bar. de Popu. Melodia frumoasă a acestei arie a fost esecutată cu atîta precisiune, cu atîta simțămînt, cu un astfel de ton limpede, cu un glas așa de simpatic, încât pe cel mai rece ascultătoriu a trebuit să'l misce și să'l înalțe. Acompagnamentele la coruri și soluri le-au proveșut parte doamna Minerva Brote, parte dirigentul domnul Frühling.

Esposițiunea dela Paris.

VII.

Din Paris până la Strassburg.

Țara franceză. — Prin nordul Franței: valea Marnei și Champagne; canalul Marne-Rin, valea Mosellei și Nancy. — Poporul și pămîntul francez: industria, comerțul și economia rurală. — În Alsacia-Lotharingia: Strassburgul, esteriorul seu, piața lui Gutenberg și a lui Kleber, Domul, orologiul astronomic, maușoleul lui Mauriț de Saxonia.

(Sfîrșit).

Turnulețul din stînga orologiului conține ponderile și e decorat cu icoana autorului acestui mecanism: Schwilgué, apoi cu icoanele lui Copernicus și a musei Urania, iar în vârful seu se află figura unui cocoș, carele la oara a 12-a bate din aripi, întinde grumădi și apoi strigă de trei ori așa de tare cît resună domul întreg.

Orologiul trebuie tras numai odată pe săptămână, iar la meșul nopții din 31 Decemvre se regulează de sine toate roatele și roțițele pentru schimbările ce anul nou le aduce cu sine, și astfel acest călindar astronomic și începe din nou activitatea sa ordinară.

La meșă-di, când se pun în mișcare mai toate figurile, oamenii se a-

dună înaintea acestui orologiu memorabil ca la comedie, și îmuldala este așa de mare, cît abia cei cari sosesc cu o oară mai nainte, după cum o făcurăm și noi, capătă loc bun de vedut. Vis-a-vis de acest orologiu unic pe lume se mai află în dom un alt orologiu astronomic din evul mediu, dar acesta nu mai umblă dela finea secului trecut.

În fine, ca dovadă că Strassburg este și astăzi mai mult francez, decât german, amintesc, că în dom se țin predicile duminică dimineața la oarele 8 — când adecă lipsește publicul — în limba germană, iar după 10 oare în limba franceză. În toate celelalte biserici catolice servițiul divin se ține în limba franceză și numai câte-va biserici protestante sînt germane.

Eșînd din dom ajungem îndată la „piața Broglie“, carea este locul predilect de promenadă al publicului elegant și este încungiurat de mai multe edificie moderne. Numai bancele, comanda generală, casa sfatului, teatrul, casina militară, cafenelele frumoase și frecuența de aici ne conving,

că Strassburgul totuși nu este chiar așa de tăcut și neamicabil, după cum observarăm într'alte cartire.

Mai imposantă și mai spațioasă este „piața Kleber“, carea e încungiurată de un șir dublu de arbori frumoși. Kleber s'a născut aci în Strassburg și a fost unul din cei mai glorioși duci ai armatei franceze. Mijlocul acestei piațe e decorat cu o statuă de bronz, ce ne înfățișează pe Kleber în costum de general al republicei tocma în acel moment, când Kleber, fiind provocat de admiralul englez Keith: să predee armele, adresă armatei sale cuvintele: „Soldaților! La o atare obrășnicie nu putem răspunde decât prin victorie. Preparați-vă la luptă! Rîmășitele lui Kleber, carele în 1800 fî asasinat de un musulman în Cairo se află sub pedestalul, pe care la picioarele generalului zace o sfîncă egypteană.

Dintre cele 15 biserici ale Strassburgului ne mai interesează „biserica Saint-Thomas“, pentru că aceasta posedă unul din cele mai imposante maușolee, adecă mormîntul mareșalului

rantene s'au ivit unele casuri noue de ciună cu decurs letal.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Budapesta 8 Februarie n. Iarăși, s'a terminat o luptă furtunoasă în casa deputaților, adevărul o episodă din lupta cea mare, ce, mai curând, sau mai târziu, trebuie să se sfârșască cu mergerea lui Tisza. Proiectul de împrumut a trecut ca prin niule, dară tot a trecut. O majoritate de 14 voturi, între care trebuie numărate și 11 ale ministrilor, a înălțat proiectul între legi și pe ministeriu la mântuit de cădere. Oare n'ar fi cu cale a se face dispozițiuni ca în toate bisericile să se celebreze rugăciuni de mulțămire pentru victoria reportată?

Mai mult interesantă a fost debateră decât votarea proiectului. Ca nise lavine uriașe se rostogoleau discursurile opozițiunii spre a nimici și îngropa toate argumentele celor ce apărau proiectul. Bărbați fosti în opozițiune încă din capul locului, dară și bărbați care înainte cu 4—5 ani erau cu guvernul fulgerau și tunau pe întrecute asupra măsurilor cu care guvernul fără să voiască lucră la slăbirea creditului unguresc în piețele Europei. Votarea într'atâta oferă interes, încât de astădată mulți din aderenții guvernului n'au luat parte la deșă și, după cum se știe, au strălucit prin absență*) Dovadă că nici disciplina cluburilor nu este în stare se mai țină ordine în șirurile partidei „liberale.”

Cu toate acestea guvernul a fost resbunat nu mai departe decât mai în același timp când avé să înregistreze victoria neplăcută cu majoritatea reală de trei voturi. „P. Ll.” de ađi, de Sămbătă dimineața, surprinde capitala și Ungaria cu o corespondență din Sibiu prin carea tăbăresce cu necruțare asupra „Telegrafului Român.” Spre norocire s'a împlinit și cu „P. Ll.” ăsa Românilui: „Gura pecătosului adevăr grăiesce.” Căci făcând imputări directe și indirecte „Tel. Rom.”, că nu urmează o politică cum ar dori „P. Ll.”, respective corespondentul seu, recunoaște însuși că „Tel. Rom.” este un organ independent și românesc în convingerile sale politice și că el are în vedere la toate ocaziunile ceea ce dictează mintea sănătoasă și nu se seduce de înclinările seducătoare a le simțemintelor; nu face politică sentimentală.

Atrag atențiunea asupra acelei corespondențe, fabricate în stil iesuitic,

*) Între cei absenți a fost și dep. N. Străvoiu. Coresp.

francez: „Maurițiu de Saxonia,” fiul regelui August I de Polonia. Acest monument strălucit s'a ridicat în 1771 la ordinul lui Ludovic XV de renumitul sculptor Pigalle. Toate figurile sânt de marmoră cararică. Înaintea unei piramide mari vedem figura măiestoasă a marelui, carele cu pași siguri descinde pe nise trepte ce'l duc la sicriul din capătul lor. Franca o femeie plăgândă se aruncă între Maurițiu și sicriu și cu o mână opresce pe erou în pasul seu, iar cu ceialaltă alungă moartea un schelet carea tocma deschide coperemântul sicriului. La capătul sicriului zace figura tristă a lui Hercule.

De-a dreapta marelui vedem flamurile victorioase ale Franciei și înaintea acestora ăul bătaiei se rădăimă trist pe o făclie ce se stinge; iar în stânga marelui se află insigniele acelor puteri aliate, pe cari le învinsese marelui în bătăile flandrice: vedem adevăr leopardul englez, vulturul austriac și leul holandic, cari toți trei zac măhniți pe flamurile lor rupte. Espresiunea adencă ce arată

dară cum am ăis, din care omul ne-preocupat va ceti adevărul în favorul „Tel. Rom.” și în defavorul aceloră pe cari și dă silință ai lua sub scutul seu.

Despre deputațiunea de care făcui amintire în scrisoarea mea din urmă n'am încă informațiuni mai detaiate, din care causă nu mi veți lua în nume de reu dacă mi rezerv a ve scrie de altă dată despre deșă.

Varietăți.

*) (Denumire). Majestatea Sa c. r. apost. s'a îndurat prea grațios, a denumit pre notariul reg. ung. din Bistrița Iosif Gal de subjude la judecăt. cerc. în Beiuș.

*) (Postal). În Demenihaza este de ocupat locul de postar. Cauțiune 100 fl. v. a. Cu acest post sânt legate următoarele beneficii: un salariu anual de 120 fl. Pausal 40 fl. pentru cancelarie și 350 fl. v. a. pentru transport. Suplicile au să se înainteze în termen de 3 săptămâni la direcțiunea postală în Sibiu.

*) (Colectele din Săliște). După informațiuni pozitive, ce avem, vicecomitele comitatului Sibiu, declinand dela sine ori ce reponsabilitate pentru procederea dlui I. Muciu, a provocat pe acesta a publica în mod exact lista aceloră, cari au contribuit pentru răniiți din Bosnia și Erțegovina, pentru a satisface dorinței exprimate în ăiarul nostru de cătră mai mulți contribuenți.

*) (Mulțămire publică). Comitetul parohiei gr. ort. din Riușor, în lipsă de alte mijloace materiale, pentru procurarea unor lucruri neapărat de lipsă la serviciul divin, a decis în ședința sa din 1 Octomvrie 1878 a face o colectă pentru acoperirea lipselor bisericesci.

Resultatul fu: că prin mijlocirea d-lui colectante Vasile Grama comerciant în Brașov, s'au adunat dela P. T. Domnii: Dumitru Stănescu 10 fl. v. a.; Vasile Grama 5. fl. v. a.; Garabed Voanes 2 fl. v. a.; N. N. 1 fl. v. a.; M. 1 fl. v. a.; M. R. 50 cr.; N. N. 1 fl. v. a.; Karl Tutsek 1 fl. v. a.; Teodor Popescu 1 fl. v. a. iară domnul Neculau Eremia a binevoit a ne trămite pe sfințele sərbători ale „Nascerei Domnului” un epitrafir foarte prețios.

Prin aceasta comitetul parohial pe calea publicității și exprimă cea mai viuă mulțămire P. T. Domnii, cari au dat denariul lor pentru ajutorința bisericeii, dorindule prin dnii Vicențiu Grama paroch, și Ioan Pica notar, tot binele, iară faptul domniilor servească de exemplu și pentru alții!

*) (Căsătorie). Duminecă în 28

fiu-care figură, apoi armonia perfectă a întregului, dau acestei grupe de figuri de marmoră vivacitate așa de extraordinare, că într'adevăr ne vine a crede, că ne aflăm înaintea unei acțiuni triste, ce se petrece între ființe vii și că sântem martorii sfârșitului tragic al acestui brav mareșal.

Cu acest tablou sublim încheiu icoana Strassburgului, carele dacă abstragem dela mărimea garnisoanei nemțesci, cu privire la populațiunea sa și astădi este un oraș mai mult frances decât germân, numai că viața din trênsul este mai serioasă și mai tăcută ca într'alte orașe franceze. Pare că doliul, ce am veduț că acopere statua Strassburgului pe piața concordiei în Paris, nu învêlesce numai această statuă rece, ci și orașul ce 'l reprezintă: Strassburgul nefericit.

Mercurea în Decemvre 1878.

I. Droc m. p., adm. prot.

Ianuarie 1879 s'a serbat cuunna dlui Nicolae S. Pana cu d-șoara Lucreția, fiica dlui Stefan Neagoe și soției sale Anna Neagoe. Cununia s'a sêvêșit la 1 oară p. m. în biserica St. Ioan în cetatea Bărlad.

*) (Bal). Pancota 4 Faur st. n. 1879. În 2 Faur st. n. avu loc balul român arangiat în Covasinți comit. Arad, în favorul fondului scolar gr. or. român de acolo.

La acest bal, căruia i-a premers reprezentarea piesei teatrale de renumitul poet Vasile Alecsandri „La Turnu-Măgurele” a asistat un public foarte numeros. Rolul Adelei din piesa pomenită fu reprezentat de d-șoara Emilia Caracioni așa perfect, încât ne-a suprins în modul cel mai plăcut iar sergentul Horcea care fu reprezentat de dl Pucea adj. not. n'a putut fi încredințat unui talent mai bun încât mulți artiști de profesiune se pot închina înaintea acestui domn diletant. Rolul mic al doctorului fu bine reprezentat de domnul Muntean.

Deci în general piesa a fost foarte bine reprezentată. Primească dar stimății diletanți, în numele publicului asistent cea mai călduroasă mulțămire. Urmă balul care a durat până dimineața când apoi publicul ducend cu sine frumoase și dulci suveniri din primul bal arangiat în Covasinți s'a împrăsciat. G. F. de T....

*) (O frumoasă scusare). Un ăiar dintr'un orașel al statului Wisconsin (America) conține această notiță:

Soția redactorului nostru i-a dăruit Joia trecută un băiat voinic; și fiind-că prin acest eveniment, gândurile redactorului călătoresc în alte direcții, rugăm pe cetitorii noștri a ne ierta, dacă coloanele ăiarului vor fi ađi cam sărace. Promitem însă, că aceasta nu se va repeta așa curênd.

*) (Mijloc de acurățiri în timp foarte scurt lanțurile de aur.) Bagă lanțul într'o sticlă cu puțină apă caldă. Adaogă puțin săpun ras și praf de var, și clătește sticla bine în decurs de o minută. Apoi scoate lanțul, spală'l cu apă curată și svântă'l. Lanțul va străluci frumos.

*) (Pete de cafea cu lapte). Pentru a depărta ast-fel de pete din stoffe de mătase sau de lână, unge partea respectivă cu glicerin neparfumat, spală-o apoi în apă caldă și calc'o cu ferul pe dos, până e încă umedă. În modul acesta nici coloarea cea mai delicată nu se atacă, iar glicerinul absoarbe nu numai grăsimea laptelui, ci și acidul cafelei.

*) (Statistica ăiarelor de modă). ăiarele de modă, care apar în Germania, au căștigat o poziție atât de însemnată, în traducere chiar în străinătate, fără a eschide Franca, și s'au lătit atât de tare, încât o privire asupra lor nu va fi fără de interes. Le vom înșira după anul nascerei lor. „Allgemeine Modezeitung.” Lipsca 1798, în 1800 de esemplare; „Victoria” Berlin 1850, în 18,000 esemplare; „Der Bazar” Berlin 1855, în 80,000 esemplare; „Die Modenwelt” Berlin 1865, în 245,000 esemplare; „Haus und Welt” Berlin 1875, în 800 esemplare; „Neu-este Moden” Lipsca 1872, în 5000 esemplare; „Illustrierte Modenzeitung” Berlin 1873, în 3200 esemplare; Cornelia, Viena, 1874 în 9000 esemplare; „Illustrierte Frauenzeitung” (ediția dela „Modenwelt” cu foaia pentru distracție), Berlin 1874, în 35,000 esemplare. Toate aceste noue foi apar dară în 397,800 de esemplare. Cele mai multe ăiare lățite din străinătate își iau cu-prinsul din „Modenwelt” și din „Bazar.” Astfel, de mai mult de 13 ani apare ediția engleză a foii „Modenwelt” în Londra (The Young Ladies' Journal) într'un număr de esemplare tot mai mare; până acum a ajuns la 186,000 ca nici un alt ăiar ilustrat englez. Ediția franceză a foii „Bazar” (La Mode

illustree) se află în al 19-lea an al existenței în 40,000 esemplare, și întrece pe toate soațele sale franceze. Din Modenwelt esistă 4 ediții franceze, una în Brussel (La Saison), trei în Paris (La Mode universele, Les Modes parisiennes, La Toilette de Paris), care con-sună din cuvênt în cuvênt cu organul german. Alte ediții ale acestei foi apar în La Haye (Haag), Copenhaga, Stockholm, Milan, Madrid, St. Petersburg, Varsovia, Praga, Pesta, Filadelfia și Rio de Janeiro; așa dar peste tot e lătită în 13 limbi. Se poate dar ăice că ăiarele de modă germane domnesc peste lumea întreagă.

*) (Imperiul ceresc) al Chinei, este cunoscut ca frământat încontinuu de diferite revolte.

În anii trecuți doue regimente, refusând se meargă contra revoltanților, tribunalele militare condamnară pe aceste doue regimente, a nu fi masacrate sau decimate... ci ca ele să poarte haine de femei în timp de doi ani și să fie însărcinate cu crescerea ăainilor.

*) (Spovedanie). Un naiv se mărturisese.

Părinte, am mâncat șuncă într'o Vinere mare.

Foarte rău, fiule; cu toate aceste ai fi putut mânca fără păcat cu o dispensă. Ai avut dispensă?

Nu părinte, n'am avut decât furculiță și cuțit.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Viena, 10 Februarie n. După ce contelui Taaffe nu i-a succes formarea unui ministeriu parlamentar, el se reîntoarce la oficiul seu de locuțiitoriu.

Berlin, 10 Februarie n. ăiarul „Deutsche Reichsanzeiger” comunică: Guvernul grecesc a orênduit pentru toate proveniențele turcesci și rusesci din marea neagră și asovică o carantenă de douêzeci și una de ăile, după ce raporturile consulare din Cavala lângă marea egeică constatează acolo ivirea ciumei.

Ţeranul român.

Posiția lui în societate.

(Urmare).

În viața socială fie-care om are un cerc oare-care, în mijlocul căruia trăiesce, pe care îl cunoaște din intuițiune și în care se află cele mai imediate interese ale lui: în acest cerc omul voiesce să aibă înriurare și această înriurare i se cuvine.

Cercul social, în care trăiesce țeranul nostru, e satul, și pentru aceia în sat i se cuvine cea mai deplină înriurare: aici el trebuie să fie stêpân, iară nouă nu ni se cuvine decât dreptul de supraveghiare. Este o mare greșală politică și în același timp o mare nedreptate de a voi să organizăm viața comunală alt-fel de cât așa cum sătenii doresc să fie organizată, fiind că acești săteni au obiceiuri, deprinderi, trebuințe, interese și vederi deosebite de a le noastre, au o fire anume a lor, care trebuie să fie temelie organizației și aceasta fire noi nu o putem cunoaște atât de bine ca țeranul însuși. Ori cât de mărginit ne-ar părea acest țeran, el, tocmai avênd puține cunoștințe, are foarte mult simț și nici odată nu greșesce, când e vorba de apărarea intereselor sale imediate. Adese-ori ne-ar părea, că e mai bine ceia-ce dorim noi, decât ceia ce voiesce el; aceasta însă mai ales pentru că ne lipsesce bunul simț al vieții rurale, care la deșul e piatra înțelepciunii. Și atunci

chiar, când am crede, că nu e bine se facem după dorința lui, trebuie să ținem seamă mai mult de această dorință, de cât de vederile noastre.

Dară la sat se și mărginesc cerul de înriurire a țeranului, ba chiar și aici numai trebile dîlnice, interesele curat locale și modul de a îndeplini sarcinile atîrnă dela buna lui chibzuință. Organisația trebuie se fie făcută potrivit cu dorințele sateanului; noi facem însă această organizație potrivit cu interesele tuturor; noi avem glasul hotărîtor, iară nu țeranul. Fîind însă, că el trebuie se primească hotărîrea noastră, noi trebuie se chibzuim această hotărîre ast-fel încât să o poată primi cu mulțumire. De asemenea noi hotărîm datorile sateanului cătră stat și suma sarcinilor ce are se poate; pentru ca însă hotărîrea noastră să nu fie păgubitoare ori poate chiar zadarnică, nu trebuie se însărcinăm pe țeran cu datorii, pe cari nu le poate împlini fără de a-și vătămă cele mai de căpetenie interese ale sale, căci, ori-ce hotărîre am lua noi, el trebuie se o primească.

În județ sateanului nu i se cuvine de cât foarte puțină înriurire. Cercul acesta e atît de întins, încât numai pe ici pe colo se află câte un țeran care îl poate cuprinde cu privirea: pentru aceea țeranul îndeobsce prea puțin se interesează de ceia ce se petrece în județul seu și dacă i am da drept de înriurire în județ, foarte adese-ori alții ar pute să abuzeze de acest drept al lui. Sînt însă în județ interese, care nu sînt în adevăr interese ale județului ca atare, ci ale mai multor comune din județ, adică interese comunale, și cât pentru aceste, țeranului i se cuvine înriurire în județ. Ast-fel, când e vorba de aședarea unui drum bun, care leagă mai multe sate cu un oraș, ori cu drumul cel mare. Dacă un singur sat ar fi, nimeni nu ar avé dreptul de a silii pe săteni să facă drumul, fiindcă la urma urmelor, sătenii înșiși știu mai bine, dacă au ori nu au trebuință de acest drum și dacă trebuința cumpenesc cheltuiala ce ar trebui să se facă. Li se pot face propuneri li se pot da sfaturi: dară nimeni nu se cuvine se aibă dreptul de a lua în locul lor hotărîre pentru aședarea acestui drum.

Îndată însă ce sînt mai multe comune, care au acele-și interese, județul are datoria de a pune la cale, o înțelegere între aceste comune, și dreptul de a silii pe unele dintre ele să primească hotărîrea tuturor. Nu i se cuvine județului dreptul de a hotărî în locul comunelor; și acesta e dreptul de înriurire a sateanului în județ. Pretutindea, unde e vorba de interese cu deosebire locale, țeranul trebuie să hotărască însuși pentru că aceste interese el le simte mai bine decât alții și le poate cunoaște. Dar tocmai pentru aceea e cel puțin de prios, ca sateanul să aibă vot, fie direct, fie indirect, în administrația județului. În ocol mai multe cașuri a acest vot al lui va trebui să fie dat în lipsă de cunoștință de cauză, și așa, fiind un vot, la care el însuși nu ține, foarte lesne alții vor pute să dispună, și dacă le va plăcea, se abuzeze de dînsul.

E în sfîrșit țara, statul ca întregime politică, în care țeranului nu i se mai cuvine nici un drept de înriurire. Nu știe țeranul ce va să dică această țeară, ca întindere, ca mulțime de fel de fel de oameni, fel de fel de stări de lucruri și de interese, și pentru aceea nu l interesează cesiunile mari ale țilei. Votul pe care l dăm în viața publică e deci un vot, la care nu ține și a cărui valoare nu o cunoaște, un dar cu care nu știe ce să facă și de care se lipsese în folosul

altora, o armă cu care totdeauna alții se luptă.

Țeranul are dreptul de a și da și el votul la alegerile de deputați. Ce face el cu acest vot? Îl dă omului, care făgăduiesc, că va apăra interesele sateanului, dar aceste interese nu în sat, ci în țară. Niciodată însă interesele sateanului în țară țeranului nu îi sînt cunoscute, căci el privește și trebuie să privească toate interesele din punct de vedere individual. El doresce să se micșoreze sarcinile publice, să se înlătoreze dările indirecte și în aceeași vreme să i se facă înlesnire în viața comună: ne avînd însă idee lămurită despre necesitățile, ce au create sarcini și despre sarcinile, pe care ar trebui să i le impună nouă înlesniri, dorințele lui aproape totdeauna sînt chiar împotriva intereselor clasei din care face parte. Pentru aceea tocmai alegînd omul, pe care trebuia să-l aleagă, se va vedé desamăgit, fiindcă acest om nu va susține dorințele țeranilor, ci interesele lor. Aceasta țeranul o știe foarte bine și fiindcă o știe, nu ține la votul seu, ci îl dă cu gîndul: „Ei tot așa fac cum lor le vine la socoteală.“ Își dă deci votul omului, la care ține pentru bunele lui purtări în viața de toate țilele, proprietariului generos, funcționarului iubitor de oameni, avocatului cu nume bun, omului vestit în țară, ministrului puternic, într'un cuvînt îl dă astfel, ca să se poată fali cu omul pe care la ales, îl dă pentru considerațiuni personale, iară nu politice. Și așa dreptul de alegător în ochii lui nu e un drept, ci un favor, care îl pune în poziție de a se arăta și el om între oameni și de a face și el un „hatir“ aceloră, pe care îi iubesc ori la care ține.

Dacă ar fi numai atîta n'am avé nici un cuvînt să l lipsim pe țeran de un favor așa de efin.

E însă vorba, că de un vot, la care nu ține cel ce îl are, foarte lesne pot să abuzeze alții. Și fiind că de acest vot atîrnă interese foarte mari, el totdeauna va fi obiectul abuzurilor politice, și așa chiar interesul țeranului cere nimicirea lui. Să punem țeranului român alternativa; Ce vrei: se te lipsim de dreptul de alegător? ori să-ți scădem cinci la sută din bir?

El va răspunde, că vrea să i scădem birul.

Nu ține el la dreptul acesta, fiind că are destul bun simț, spre a înțelegere, că nu i este de nici un folos.

Totdeauna înriurirea țeranului asupra vieții publice este o revoluție și pentru aceea într'un singur cas pacinic țeranul ține la votul seu, care în acest unul și singur cas i se și cuvine. Ca-nul acesta ni se presentă, când e vorba de interese curat vitale bine precisate, pe care țeranul le simte mai bine decât alții și fața cu care se poate rostî prin „da“ ori „nu“. În asemenea cașuri fie căru om i se cuvine un vot hotărîtor. Sufragiul universal în cesiuni vitale nu e decât o revoluție organizată în mod pacinic; dar tocmai pentru aceea în cesiuni dîlnice îl este o minciună. Lipsind astfel pe țeran de ori și ce drept în viața statului, îi dăm un drept nelimitat în viața comună. După ce noi am hotărîrî potrivit cu firea populației rurale în deobște formele de împreună viețuire comună și sarcinile țeranului cătră stat, țeranul are dreptul de a face în marginile hotărîte de noi ceea ce îi place în satul lui.

Înțeleapta politică rurală nu poate deci să pureadă din sat, nu dela drepturile țeranilor, nu din opinia populației rurale, ci din buna chibzuire a noastră. Noi care sîntem floarea copacului, sîntem totodată și grădinarul, ce caută cu neobosită îngrijire de buna stare și de fireasca lui des-

voltare. Nu l întrebăm pe „popor“ ce voiesce pentru ca voința lui să fie punctul de plecare al hotărîrilor noastre, ci pentru ca să ne putem lua hotărîrile în mai deplină cunoștință de cauză; de aici facem ceea ce credem noi de cuviință.

Dară vai și amar de grădina, al cărei grădinar nu cunoaște însușirile pămîntului și firea deosebitelor erburi ce prășește; vai și amar de țara, a cărei „floare“ nu cunoaște pe țeran cu viața lui deosebită. Și această țară sîntem noi, care foarte adeseori, voinđ să i facem bine țeranului, l'am jignit în desvoltagea lui firească; în loc de ai da drepturile, de care avea trebuință neapărată, i am dat altele cari îl pun la discrețiunea ori-cărei venituri; în loc de a l face stăpîn în satul lui, l'am făcut pârtaș de o minciună înriurire în trebile țerei; în loc de a ne da silință să cunoaștem trebuințele lui adevărate, l'am însărcinat pe el să ne spuie prin alții ce voiesce.

Fără îndoială este greu a cunoaște viața rurală și le este greu mai ales unor oameni, care nu au eșit din „popor“, nu au fost crescuți în mijlocul lui și nu trăiesc bucuros la țară; dacă nu vom trece însă la timp preste această greutate, foarte curînd vom ajunge să facem esistența statului român peste puțină.

(Va urma).

Bursa de Viena din 10 Februarie n. 1879. Table with columns for various financial instruments and their values.

Economic table listing prices for various goods like grain, oil, and other commodities in Sibiu.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 28 Februarie și 28 Martie imob. lui Lup Dumvraș în Brazova (jud. cerc. Hațeg); în 7 Martie și 16 Aprilie imob. d-nei Agnes Kelemen în M. Văsărhely (trib.); în 17 Febr. imobil. lui Ioan Radu în Mohu (trib. Sibiu); în 18 Martie și 18 Aprilie imob. lui Ioan Buchholzer în Alțina (trib. Sibiu); în 3 Martie și 11 Aprilie imobil. lui Iosif Cseke în Vaia (trib. M. Văsărhely); în 22 Martie și 22 Aprilie imob. lui Moise Oprean în Poiana; în 21 Martie și 21 Aprilie imob. lui Petru Flueraș în Bungard (tribunal Sibiu); în 22 Febr. și 22 Martie imob. lui Alecsă Nichita în Filpeul unguresc (jud. cerc. Sz-Reghin); în 3 Martie și 11 Aprilie imob. lui Francisc Katai sen. în Chindea (trib. M. Văsărhely); în 5 Martie și 5 Aprilie imob. rămasului după Andrei Zsigmund în Alma ung.; în 8 Martie și 8 Aprilie imob. lui Carol Fetes și Martin Denes jun. în Icafalău (trib. M. Văsărhely); în 6 Martie și 7 Aprilie imob. lui Francisc Rössler în Șërmaș (tribunal Cluj); în 20 Febr. și 27 Martie imob. lui Ioan B. Gămaulea în Brașov (tribunal); în 27 Martie imob. lui Ioan Ghișoiu și Irimie Banci în Orlat; în 19 Martie și 19 Aprilie imob. rămasului după Savu Barcia în Seliște; în 22 Martie și 22 Aprilie imob. lui Gustav Hammer în Sibiu (trib).

CONCURS. Pentru ocuparea postului învățătoresc din comuna Bolvașnița, cercul Caransebeș se escrie concurs pînă în 26 Faur a. c. Emolumentele sînt: a) în bani gata 64 fl. 40 cr. v. a. b) 12 meți cucuruz în boambe c) 6 orgii de lemne și d) cartir liber cu grădină de legume. Competenții au a și îndrepta recursele lor legalmente pînă la timpul numit, directe inclutului inspectorat districtual de scoale în Lugoj. Bolvașnița în 5 Faur 1879. Mihai Turnea m/p, primar.

De vîndut sînt peste 2000 grindii de plute din pădurea bisericeii române gr. or din comuna Toplița (Oláh-Toplicza), comitatul Murăș-Turda, cari în parte mare sînt aduse lângă Murăș. Doritorii de a cumpăra aceste grindii de plute în parte seu toate, sînt poftiți a se adresa la d-nul administrator protopresbiteral gr. orient, Ioan Popescu în Deda, lângă Sas-Reghin unde se pot vedé totodată și condițiunile de vîndare.

U. L. 103/1879. Publicare de licitațiune. În 28/16 Februarie a. c. va avé loc în localitățile oficiului central al universității săsesci din Sibiu. Nr. casei 15, piața mare, dela 9 pînă la 12 oare înainte de amădi și dela 3 pînă la 6 oare după amădi, o licitațiune publică pentru esarîndarea mai jos însemnaților munți de pășune și adică:

Table with columns: Nr. curent, Poziția muntelui, Numirea, Estensiunea pășunii (jugere, stănjini), Prețul esclam. (fl. cr.). Lists various mountain areas and their details.

Fie-care reflectant are a depune înaintea licitațiunei o cautiune, ce corespunde unei sume de 10 procente din prețul esclamării, în bani gata la mîna comisiunei de licitare. Aceasta cautiune se restituie aceloră, cari după finirea licitațiunei n'au obținut un obiect de arîndă, iar aceloră, cari au obținut un obiect de arîndă ea li se compută în suma arîndei, dacă a depus cautiunea arîndei prescristă în contract. Condițiunile mai de aproape de esarîndare se pot vedé la oficiul central al universității săsesci și înaintea țilei de licitațiune. Sibiu, în 2 Februarie 1879. Dela oficiul central al universității săsesci. Wächter m. p., comite.